

عنوان مقاله:

مفهوم و مصادیق سوءاستفاده از مقام و موقعیت اداری در رویه شعب دیوان عدالت اداری

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های نوین حقوق اداری، دوره 3، شماره 7 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

حدیث کلوندی - گروه حقوق عمومی، دانشکده حقوق، دانشگاه قم

حامد نیکونهاد - گروه حقوق عمومی و بین الملل دانشگاه قم، قم، ایران

خلاصه مقاله:

نظارت قضایی یکی از موثرترین شیوه‌های جلوگیری از تضییع حقوق و آزادیهای افراد در مقابل حاکمیت می‌باشد، چرا که افراد از موضع برابری در برابر حاکمیت و در معنای اخص آن یعنی اداره برخوردار نمی‌باشند، و همواره بیم سوءاستفاده اداره به جهت دارا بودن موقعیت برتر می‌رود. سوءاستفاده از مقام و موقعیت از جهت نظارت قضایی می‌باشد. در متون حقوقی سوءاستفاده از مقام و موقعیت، به معنای بکارگیری اختیارات اداری توسط متصدی اداری که واجد آن اختیارات می‌باشد، در جهتی خارج از اهداف اداری تعریف شده است. اما سوالی که در ذهن متبادر می‌گردد این است که چه مفهوم و مصادیقی از سوءاستفاده از مقام و موقعیت اداری در رویه شعب دیوان عدالت اداری ارائه گردیده است؟ برای یافتن پاسخ این پرسش به رویه شعب دیوان عدالت اداری مراجعه شده است. با وجود اینکه در قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری، سوءاستفاده از مقام و موقعیت به عنوان یکی از جهت نظارت قضایی احصاء گردیده است، لکن در دادرسی دعاوی دیوان عدالت اداری مهجور مانده است و به ندرت میتوان مواردی را یافت که با استناد مستقیم به سوءاستفاده از مقام و موقعیت اداری صدور حکم صورت گرفته باشد. احراز سوءاستفاده از مقام و موقعیت اداری برای مقام قضایی دشوار می‌باشد، چرا که مقام اداری در ظاهر قوانین و مقررات را نقض ننموده است و عمل وی در چارچوب صلاحیت اعطا شده به وی می‌باشد. اما در رویه دیوان آرایبی موجود می‌باشد که، قضات دیوان عدالت اداری با توجه به مصادیق سوءاستفاده از مقام موقعیت صدور حکم نموده‌اند.

کلمات کلیدی:

سوءاستفاده از مقام و موقعیت، سوءاستفاده از اختیارات، قانونی بودن، دیوان عدالت اداری، خروج از صلاحیت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1250959>

